

הורביץ מעביר עסקים לאמריקה

שר-האוצר לשעבר ייגאל הורביץ ובנו יוני יצאו בשבוע שעבר לוונצואלה ומכסיקו, כדי לחתום על חוזה ענק עם ממשלות שתי הארצות האלה. משפחת הורביץ מתכננת בשלב הראשון להשקיע כ-11 מיליון דולר בשתי המדינות, בפיתוח איזורי חקלאות. בוונצואלה מתכוונים האב ובנו להכשיר שטחים גדולים לגידולי ירקות תחת מעטה פלסטי. משפחת הורביץ עומדת להכור כמה גושי קרקע חקלאית, כל אחד בגודל של 1000 דונם, כדי לכסות אותם בפלסטיק שיגונן על הירקות.

בוונצואלה ובמכסיקו עומדת המשפחה להקים מיפעלים שייצרו אביזרי-מים מתוחכמים, דוגמת הטפטפות של קיבוץ חצרים. הכוונה להקים מיפעלים שיספקו את התוצרת המקומית של ארצות אלה וגם ישווקו לארצות חוץ. כן מתכוון ייגאל הורביץ לזרוע כותנה על שטחים נרחבים במכסיקו ולהקים ליד שטחי הכותנה מיפעלים לעיבוד.

כלכלנים בארץ מעריכים, שאם אמנם יחתום הורביץ על ההסכמים, יועתק מרכז הכובד של עיסקי המשפחה, מבחינת ההשקעה הכספית, מישראל לדרום-אמריקה ולמרכז.

האוטונומיה מיישבת את הגדה

יועצת מנכ"ל משרד-הפנים לענייני אוטונומיה, טובה אלינסון, הקימה לאחרונה מיפעל טכסטיל במעלה-האדור מים.

אלינסון בת ה-37 הקימה את המיפעל יחד עם משקיע מארצות-הברית בשם הרלי קנצליה. לשניים אין רקע קודם בטכסטיל. קנצליה הוא שרכש 14 נוללים חדישים בחוף-לארץ והביא אותם לי-

פרחים והתקף-לב

כמה פעמים בחודשים האחרונים ניסה שר-החקלאות אריק שרון להעביר חוק שיאסור על 14 יוצאני-הפרחים הפרטיים בישראל לייצא פרחים שלא באמצעות אגרקסקו. 7000 מגדלי הפרחים טוענים נגד היצואנים הפרטיים, שהם מוריי דים את המחירים ושולאים את שוק הפרחים הישראלי בארצות אירופה.

מול אריק שרון ניצב ח"כ לעם יגאל כהן, חבר מושב תל-עזשים. בכל פעם ששרון מנסה להעלות את הנושא בוועדת הכספים, מצליח כהן לטרפד אותו. שרון ניסה להעביר את הנושא גם בישיבת ה-ממשלה, אך כהן ערך לובי פרטי משלו בין שרי המפלגה הליברלית, שמנעו את קבלת ההצעה.

לפני שבועיים לקה כהן בהתקף-לב. אחד מסדרני הכנסת הבחין בו, שומט את ראשו ביושבו באולם המליאה. כהן

הנהג של נאמן

כשנכנס לתפקיד מנכ"ל משרד-האוצר, לפני כשנה, הכריז הד"ר יעקב נאמן שתי הכרזות. האחת, שיחליף את מכונית הוולוו-שרד שלו במכונית קטנה יותר; והשנייה, שיוותר על שירותיו של הנהג הצמוד.

מכונית הוולוו של נאמן הוחלפה ב-מכונית סובארו 1600 חדשה. רכישת ה-סובארו החדשה עלתה יותר מאשר ה-וולוו בן השנתיים של המנכ"ל הקודם. אולם הנהג לא שוחרר. נהגו של נאמן היה נושא לרחמי נהגי השרים והמנכ"לים האחרים, מכיוון שהיה ידוע שהוא עובד קשה יותר מכל נהג אחר ומשמש גם כנהגה של משפחת נאמן.

שבוע אחרי התפטרותו יצא נאמן ל-טיול בארצות-הברית, יחד עם רעייתו הדסה. עד לנסיעה המשיך הנהג לשרת את משפחת נאמן, למרות שראש המישפחה כבר אינו מנכ"ל האוצר. לפני כשבוע שבה הדסה נאמן לארץ בלי בעלה. בעקבות מיברק שהגיע למשרד האוצר מניו-יורק, המתין לה הנהג בנמל-התעופה, העמיס את מיזודותיה על המכונית ו-הסיע אותה לירושלים.

סחרוב משיב מילחמה

התעשיין אליהו סחרוב, שמיפעל הפורמיקה שלו תעשיות תבור בעפולה נסגר לפני שבועיים, החליט להשיב מילחמה מה שערך.

סחרוב שיגר מיכתב לכל העובדים ה-מפוטרם, שבו תיאר בפניהם מהלך אירו-עים קפקאי שהביא לסגירת המיפעל. במיכתבו מעלה סחרוב כמה שאלות ו-תמיחות לגבי התנהגות שר-התעשייה גידעון פת ופקידי משרדו, שמגמתה

תעשיין סחרוב מה קרה ב"אופיאר"?

תעשיינית יועצת אינסון

מעלה-האדומים. המיפעל נקרא הרטו, שילוב שמות הבעלים.

חלקה של אלינסון בהשקעה היה ב-קשירת קשרים עם בנק המיזרחי המאוחד, שמימן חלק ניכר מההשקעה במיפעל. טובה היא בתו של יהודה אלינסון, אחד מעסקני המיזרחי וחבר הנהלת ה-סוכנות היהודית.

מנכ"ל משרד-הפנים, חיים קובר-סקלי, גילה לעמיתיו במישלחת המצרית לשיחות האוטונומיה שאלינסון הקימה מיפעל בטחום. לדברי קוברסקי הגיבו על כך המצרים בחיך.

בעיקבות הקמת המיפעל בוטל החוזה של אלינסון עם משרד הפנים, והיא עובדת עתה רק לפי שעות. למרות זאת עומד לרשותה חדר במשרד.

ח"כ מושבניק כהן

לנצל את ההזדמנות הובהל לבית-חולים, שם נקבע כי לקה בהתקף-לב וכי עליו להעדר כמה שבועות מהכנסת. שרון החליט לנצל את העדרות המתנגד החריף ביותר לחוק, ובשבוע הבא הוא מתכוון להעלותו שוב.

פגישה סודית

בלונדון

בשבוע שעבר נפגש שר-התעשייה גידעון עם סיר אייזיק וולפסון. פת ערך סיור בלונדון, כדי להציל את ענף היהלומים הישראלי.

פת היה בין הלוחצים למכירת שליש ממניות חבחת פז, שהיו בידי וולפסון, לקבוצת שאול אייזנברג. גם אחרי שהתבטלה העסקה התבטא פת, בעל ה-קשרים ההדוקים עם אייזנברג ועם אחד מנציגיו בישראל, מיכאל (מיקי) אל-בין: "לא נורא, הממשלה תרכוש את המניות ותמכור אותם אחר-כך לאיזניברג."

אחרי שנודע על הפגישה בין השניים סירב פת לספר על מה שוחח עם וולפסון ולהגיב על השאלה אם נושא מניות פז עלה בשיחה.

אין שקלים ב"אל-על"

בהסכמתו של מנכ"ל משרד-התחבורה, אריה גרוסברד, ביטלה חברת אל-על את השקל כהליך חוקי בחברה. בעיקבות אל-על הלכו, כמובן, כל חברות-התעופה הזרות הפועלות בישראל.

על-פי חוזר של גוף המתקרא פנל חברות התעופה הפועלות בישראל, יפורסמו החל מה-1 במאסר השנה מחירי כרטיסי-הטיסה רק בדולרים. חברות-הנסיעות המשלמות לחברות-התעופה עבור הכרטיסים שהן רוכשות בכל 15 בחודש שאחרי מועד רכישת הכרטיס, ישלמו את הכסף על-פי שער הדולאר ביום זה. חברות-הנסיעות גובות את דמי הכרטיס מ-הנוסע, בין 45 ל-15 יום לפני שהן משלמות לחברות-התעופה, על-פי מחירי הדולר לרוב קניית הכרטיס על-ידי הנוסע. לחברות-התעופה אסור לגבות דולרים מאזרחים ישראלים, כך שהן מפסידות בגלל עליית מחירי הדולר.

חברות-התעופה הזרות רצו כבר מזמן לבטל את השקל בכל הליך הנוגע לנסיעות לחוף-לארץ, אולם חברת-התעופה הלאומית התנגדה. לפני כמה שבועות היה זה דווקא מנהל אל-על, יצחק שנדר, שהציע לבטל את השקל ולהחליף פו בדולר האמריקאי, וחברות-התעופה האחרות קפצו על ההצעה ברצון.

מועדוני-הלילה

פורחים

בעוד המצב הכלכלי חמור, נראה כי דווקא מועדוני-הלילה ובתי-הקפה היקרים עשויים עסקים טובים.

בעוד חודשיים עומד להיפתח בחיפה מועדון-חברים. המועדון הוקם על-ידי הישראלי היורד גד זאבי, השוהה מר-בית הזמן בקניה. זאבי רכש קרקע באחד המקומות היקרים ביותר בחיפה, ליד גן-האם, והקים במקום מועדון מפואר. ההשקעה היתה כ-40 מיליון לירות. עשירי חיפה נקראו להירשם כחברים במועדון. עד היום נרשמו כ-600 חברים, שכל אחד מהם שילם 15 אלף לירות. כך הצליח זאבי לכסות 25 אחוז מההשקעה עוד בטרם פתח את שער המועדון.

עסק אחר העומד בפני התרחבות הוא בית-הקפה היקר ביותר בתל-אביב, קפה אפרופו, ליד היכל התרבות. בעל אפרופו, נחיל לאור, עומד לפתוח בימים הקרובים בית-קפה שישא את אותו השם באו-תל-אביב. בעוד כחודש יפתח סניף של אפרופו באילת. שותפו של לאור ב-אפרופו אילת הם כמה ממתישבי נאות-סיני, שהכניסו לעסק את דמי פיצויי הפינוי שקיבלו.

ספק שכלל יכולה היתה לספוג הפסדים אלה.

בחדשים האחרונים הרוויח תבור כ-9 מיליון לירות לחודש, אולם הריבית, ש-הגיעה ל-200 אחוז לשנה, אכלה רווחים נאים אלה.

מעניין שהקש ששבר את גב הגמל היו דווקא שילטונות המכס. תבור היה חייב למכס 15 מיליון לירות והמכס הטיל עיקול על חשבונות הבנקים של המיפעל ומנעו מבעליו לשלם מסכורות לעובדים. דווקא הבנקים המיסחריים והנושעים ה-פרטיים, להם היה חייב המיפעל סכומים גדולים הרבה יותר, לא הערימו קשיים על דרכו של סחרוב. חישוביהם הראו שהמיפעל עשוי להבריא, לכן לא הטילו עיקולים על חשבונותיו.

חיתה, לדעתו, להביא לסגירת המיפעל. סחרוב מגלה במיכתבו שאחרי שהת-גלו קשוי המימון של תבור, הוא הגיש לממשלה תוכנית הבראה. על פי תוכנית זו התחייבו בעלי המיפעל להשקיע 60 מיליון לירות ממשאבים עצמיים שלהם, בנוסף ל-100 מיליון שכבר הושקעו על-ידם בהון המניות. חלקה של הממשלה בתוכנית ההבראה היה אמור להתבטא ברכישת המיבנים של המיפעל לתקופת זמן מוגבלת, במחיר שהיה פחות ממח-צית שויים האמיתית. תעשיות תבור ה-חייבו לשלם לממשלה דמי-שמירות גבו-הים ועל-ידי כך לכסות את הריבית של ההשקעה. פת דחה את ההצעה מבלי שנתן לסחרוב אפילו אפשרות להסביר את פרטיה.

התנהגות זו של פת מעוררת חשד, במיוחד לאור התייחסותו למיפעל אופ-אר של דב יעקובוביץ באופקים. פת עצמו הציע את אותה הצעה של סחרוב לאופיאר אך היא נדחתה על-ידי יעקובו-ביץ. בסופו של דבר השקיעה הממשלה מכספם, ללא השקעה מקבילה של בעלי אופיאר והמיפעל לא נסגר.

מיפעל אחר שנקלע לקשיים, כיתן בית-שאן, השייך לקונצרן כלל, מקבל מ-הממשלה 2 מיליון לירות לחודש כהש-תתפות בהפסדים, למרות שלאיש אין